

Ophold uden for Kommunen, vil Forslaget hjemle Kommunen Ret til at faa Andel i hans Stattebidrag gennem den mellemkommunale Bæftatning. Over for de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Viborg (Klein) i Gaar, skal jeg her tilføje, at Forholdet bliver jo det samme, enten det er en Person, der ejer Virksomheden, eller den ejes af en Flerhed af fysiske Personer, et ansvarligt Interesentskab. Men, naar vi nu gaa til Aktieselskaber, stiler Forholdet sig jo anderledes. Der har man saa sagt: Ja, saa maa man jo henvise Kommunerne til at tage deres Skat hos Aktionærene; det er jo dem, der i Virkeligheden eje Virksomheden og drive den. Dette er imidlertid lettere sagt end gjort. Forholdet er jo det, at Aktiekapitalen er spredt paa en Mængde Hænder. En Del Aktier kunne være paa udenlandske Hænder, saa kunne Aktionærene slet ikke rammes; en Del af Kapitalen er paa Hænder, som aldeles ikke nabngive sig — en Aktionær behøver jo ikke at have sin Aktie noteret paa Navn — og derigennem er der aabnet Udgang for Aktionærene til at skjule sig, saaledes at en stor Del af Skatten ikke vil være til at faa. Endelig er det ganske vist Tilfældet, at en Del af Aktionærene kunne findes, men saa er det et Spørgsmaal, om overhovedet disse Aktionærer ere stillede saaledes, at de kunne inddrages under den mellemkommunale Bæftatning. Ofte er det jo saaledes, at Aktierne ikke lyde paa store Beløb, at en enkelt Aktie findes paa en enkelt Haand, og at den, der ejer den, i øvrigt ikke er stillet saaledes, at han overhovedet kan svare Skat. Men, hvad der er det vigtigste her: Det vil ikke være muligt gennem en mellemkommunale Bæftatning at inddrage alle de mange smaa Bidrag, som Enhverkommunerne kunde have moralsk Ret til over for Aktionærene. Derfor maa man gaa bort fra den Vej. Man kan ikke anvende den mellemkommunale Bæftatning over for Aktionærer, og vil man ikke med Ret og Billighed fritage den Virksomhed, der drives af et Aktieselskab for at deltage i Kommunens Udgifter, er der ikke anden Vej at gaa end den, der er fulgt i Lovforslaget, nemlig at lægge Skatten paa selve Aktieselskabet. Men saa fremkommer Spørgsmaalet om dobbelt Bæftatning, og det maa lede til, at den Skat, man vil lægge paa Aktieselskaber, bør være rimelig. Derom har jeg tidligere udtalt mig, og jeg skal særlig anerkende et Argument, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), idet han henviste til, at man her i Kjøbenhavn som Regel opkræ-

ver 3 pCt. i Indkomstskat, og hvis Aktieselskaber i Kjøbenhavn skulle svare det samme Bidrag, opnaa de slet ikke nogen Bømpelse! Jeg kan nægten den ærede Ordfører har bebrejdet mig Træfald fra Regeringens Forslag, dog ikke andet end fastholde min tidligere udtalte Opfattelse, at 2 pCt. ganske sikkert er det rette. For saa vidt det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 4de Valgkreds henviste til, at den tyffe Lovgivning giver Aktieselskaber Ret til at fradrage 3½ pCt. fra Udbyttet, forinden der er Tale om at belægge Udbyttet med Skat, skal jeg gøre opmærksom paa, at denne Regel kun gælder Statskatter, medens Aktieselskaber derimod ikke have Ret til at gøre Fradrag med Hensyn til Kommuneskatter. Her er det netop med Hensyn til Betragtningen af Bæftatning af Aktieselskaber, at den samme Forskel mellem Statskatter og Kommuneskatter kommer frem, som jeg har gjort gældende. Det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (Wistoft) omtalte særlig Brandforsikringernes Stilling ifølge det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke følge ham videre, men kun bemærke, at hvis Brandforsikringerne virkelig ere rene gensidige Forsikringselskaber, ville de jo slippe helt fri for Skat, men Spørgsmaalet er netop: Hvor længe vedblive de at være rene gensidige Forsikringselskaber? Jo mere Kapital de opsamle, desto mere fjærne de sig fra Gensidighed. Det skal erkendes, at ethvert vel ordnet Forsikringselskab maa have nogen disponibel Kapital at raade over til at imødegaa øjeblikkelige Krav, men en Opsamling, der gaar ud over det, og som, saa vidt jeg ved, almindelig praktiseres her, vil føre det gensidige Forsikringselskab bort fra det egentlige, oprindelige Standpunkt. Naar gensidige Brandforsikringer holde Reservecfond paa 400,000 og 600,000 Kr., saa at Gensidigheden i Virkeligheden aldrig kommer til at virke over for Medlemmerne og det solidariske Ansvar aldrig kommer frem, vil det ses, at det er gensidigt mere af Navn end af Gavn. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Wassard) fremdrog Forholdet mellem Opholdskommunen og Næringskommunen, navnlig for saa vidt angaar Landliggerne. Ja, her har der været en Bømpelighed i Lovforslaget, en Bømpelighed, der ganske sikkert ikke er fjærnet saaledes, at der ikke teoretisk kan gøres Indvendinger imod den, men jeg tror dog, at saaledes som Lovforslagets Bestemmelser ere, maa de siges at være heldige og næppe at ville føre til Ulemper i Praksis. Det er saaledes at forståa efter Lovens Bestemmelser, at en Kommune ikke samtidig kan gøre